

DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS LAP

A DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET LAPJA

A ZSINAT VILÁGI ELNÖKE:

Dr. Huszár Pál dunántúli főgondnok

A Magyarországi Református Egyház XIII. Zsinatának alakuló ülésén *dr. Huszár Pál* dunántúli főgondnokot választották meg a Zsinat világi elnökévé, február 25-én. A Zsinat lelkeszi elnöke továbbra is *dr. Bölskei Gusztáv* tiszántúli püspök lett. *Csomós József* tiszáninneni püspököt választották a Zsinat lelkeszi alelnökévé, a Zsinat világi alelnöke pedig *Ábrám Tibor* tiszáninneni főgondnok lett. A megválasztott tisztségviselőkre Isten áldását kérjük. Dr. Huszár Pál főgondnok úrnak Dunántúl egész közössége nevében szívből gratulálunk, s imádkozunk azért, hogy fontos szolgálatán Urunk áldása legyen. *(A Szerke.)*

TALÁLKOZÁSOK

„Krisztus meghalt a mi bűneinkért, az Írások szerint. Eltemették, és ugyancsak az Írások szerint feltámadt a harmadik napon, és megjelent...” (1Kor 15,3–5)

Húsvét ünnepén a mai napi újszövetségi Igével köszöntöm a Testvéreket! Ebből az Igéből kiindulva egy rövid beszámolót szeretnék adni az elmúlt három hónapról, amelynek tapasztalatai az előttünk álló hat év feladatait is meghatározzák.

Találkozások a feltámadott Jézus Krisztussal

Többször prédikáltam már erről az Igéről, tanulmányoztam a homiletikumát, hivatalos szaklapunkba, a „Református Egyházba” részletes tanulmányt írtam erről az Igeszakasról. Itt és most egy tagmondat lett fontossá: „...és megjelent...”. Pál egy korabeli hitvallást idéz, amely kihangsúlyozta azt a tényt, hogy a feltámadott Úr Jézus Krisztus sokaknak megjelent, hogy hitre segítse őket. Az apostol 500 testvérrel beszél, akik találkoztak a feltámadott Úrral.

Felmerül a kérdés, hogy *ma hogyan lehet találkozni a feltámadott Úrral?* Nyilván Igéjére figyelve, a Sákramentumokkal élve, de úgy is, hogy *találkozunk egymással*, időt áldozunk egymásra. Barth szerint minden ilyen őszinte, emberi és testvéri találkozás a Feltámadott Jézus Krisztusban történő találkozás. A nagy teológus ezt részletesen kifejti az „Ember és embertárs” című munkájában. Most arról szeretnék beszámolni, hogy ezt a találkozást, hogy éltük meg az Egyházkerületben az elmúlt három hónapban.

Találkozások egymással

Ezek a találkozások az első három hónapban több szinten történtek meg. Decemberben részt vettünk az *egyházmegyék alakuló közgyűlésein* Győrben, Komáromban, Polgárdiban, Szombathelyen és Kaposváron, és januárban Dégen (december 12., 13., 19., 20. január 17.). A találkozások *más egyházkerületekkel* kapcsolatosan is testet öltöttek. Januárban részt vettünk a másik három egyházkerület alakuló közgyűlésén (Miskolc: január 24, Debrecen: január 27., Budapest: január 28.), miközben készültünk a január 30-i Alakuló Közgyűlésünkre és Ünnepi Istentiszteletünkre. Komáromban Fazekas László püspök úr és Fekete Vince főgondnok úr beiktatásán voltunk jelen (február 14.). A *Generális Konvent* Elnökségi Tanácsának berekfürdői ülésén, a Kálvin év megnyitója után, a május 22-i, debreceni Alkotmányozó Zsinatra készített fel bennünket (március 18–19.). Erről részletes tájékoztatást kapnak a gyülekezetek. A *Református Missziói Központ* vezetőivel is történt egyeztető megbeszélés új székházukban (március 9.). Felmerült, hogy Dunántúlon nincs börtönlelkész és egyetemi lelkész, és más fontos területeken is vannak nyitott kérdések.

Az *ökumenikus imahét*en ezek a találkozások ismét szélesedtek Veszprémben, Győrben, Kaposváron, Esztergomban, Szombathelyen és Székesfehérváron (január 18–25.). Február 2-án megtörtént a *Püspöki Hivatal átadás-átvétele*, amelyről a március 25-i Egyházkerületi Tanácsülésen beszámoltunk.

(Folytatás a 3. oldalon)

MEGLÁTNI AZ ÉLŐ URAT

Textus: 1Korinthus 15,17

Az első Korinthusi levél 15. része összekapcsolódik bennünk az elmúlással. Legtöbben valamelyik kedvesünk sírja mellett hallottuk ennek a fejezetnek ünnepélyes szavait. Én húsvét táján mindig szeretek újra és újra visszatérni ehhez a gyönyörű feltámadás-himnuszhoz, mert a húsvéti evangéliumi történetek után ez nyújtja számunkra a legtöbb bátorítást, erősítést a feltámadott Úrba vetett hitünkhöz, azért is, mert sokszor a húsvéti hitünk mögött egész sok sivár elképzelésünk van. Hát igen – gondoljuk –, a természet is újul, az eszmék is halhatatlanok. Vagy az van mögötte, hogy „igen, tovább élünk utódainkban, legrosszabb esetben majd porainkból szép virágok nőnek, és így, íme, az élet örök és halhatatlan.”

Szeretném, ha Pál apostol komoly egyszerű szavai felráznának a sivár álmodozásból bennünket. Ő Jézus Krisztus feltámadását odaállítja, ahová kell: egész életünk középpontjába, tulajdonképpen ezen áll vagy bukik minden. „Ha Krisztus föl nem támadott, hiábavaló a ti hitetek, még bűneitekben vagytok.” Csakugyan élet-halál kérdés ez? A sok jó kibúvó között, amivel mi Istennek nagy parancsait és nagy üzeneteit ravasz ügyességgel megkerülni igyekszünk, nem utolsó, és nem ritka kibúvó az, hogy azt mondjuk rá: túlzás.

Miért mondja Pál, hogy Krisztus feltámadása nélkül hiábavaló a mi hitünk? Hát nem elég-e Krisztus tanítása? Milyen szép, nemes elvek ragyognak fel a Hegyi beszédben! Milyen kristálytisztá élettörvény a szeretet új parancsa. Sorolhatnám gyönyörű, nemesebbnél nemesebb mondásait, tanításait. Jézus tanítása mellett ott van az ő csodálatos tökéletességű élete. Nem elég-e, ha mi ezt a nagyszerű életet tiszteljük, csodáljuk és elismerjük Őt példaképünknek? Régen mondta nekem valaki – szíven talált vele –, hogy mindenki szebben prédikál, mint ahogyan él. Jézus az egyetlen, akinél a kettő tökéletesen összhangban van: benne még az ellenségei sem találtak bűnt. Nem nagy dolog-e, ha az Ő életét elismerjük örök és követendő példaképnek? Miért volna lényeges, és miért volna döntő, hogy hiszek-e a halálon győzelmes Krisztusban? Miért ne volna elég a krisztusi tanítás és a krisztusi erkölcs?

Legyünk őszinték és becsületesek! Hát elég-e a tanító Krisztus és a példakép Krisztus? Nézzük csak meg a környezetünket és a világot. Azt a környezetet, világot, amiben, ha tetszik, ha nem, benne élünk. Nem eleget hallotta-e Krisztus tanításait a világ? Kétezer év óta prédikálják, hogy szeressük egymást – hát szeretjük egymást?! Kétezer éve hangzik a betlehemi angyalok éneke: „békeség a földön” – hát van békeség?! Sem bennünk, sem körülöttünk. Kétezer éve hangzik a testi-lelki tisztaság parancsa – vajon Néró császár Rómája, vagy Sodoma és Gomorra tudott-e több szennyet árasztani, mint a mai világ?!

Jézus tanítása elhangzott és hangzik, hol jobb, hol rosszabb emberek ajkáról, életének tündöklő példáját ma is csodálják, ma is művészeket ihlet meg. Ha voltak is, vannak korszakok, amikor támadták Jézus tanításait és kétségbe vonták azt, hogy az Ő élete a mi példaképünk. Valójában a világ sohasem tudta letagadni azt, hogy Ő amit mondott és tett, az szent, igaz és jó és az lenne a mi békeségünkre való. A történelem véres leckéiből szüntelenül tanulja a világ, hogy a gyűlölet, az önzés csak rombolni tud. Mikor tanította ezt rettenetesebb erővel az életünk és sorsunk, mint éppen a mi korunkban? Építeni csak hittel, szeretettel, önzetlen szolgálattal, egyszóval krisztusi lélekkel lehet. Hirdetjük ezt és elismerjük ezt. Miért nem halad hát az emberiség – bizonyos dolgokban fölfelé. A jónak elfogadott krisztusi tanításokat miért nem valósítja meg? Egyszerű a válasz: mert nincs ereje hozzá. Más dolog tudni a jót és más dolog tenni a jót. A világon nincs nagyobb távolság, mint az egy lépés, ami az eszményt a megvalósítástól elválasztja.

A világ azért nem keresztyén, mert csak tanító-Krisztusa és jó esetben példakép-Krisztusa van, de nincs élő Krisztusa, aki erőt ad. „Ezért hiábavaló a hite és még bűneiben van.” A magunk életéből tudjuk ezt. Hát nekünk elég-e a tanítás? Elég-e, ha tiszteljük Jézust, mint legnagyobb és legtökéletesebb erejű embert? Hiszen tudjuk, hogy a megbocsátás milyen szép és szent dolog. Talán még el is érzékenyedünk, mikor Jézusra gondolunk, aki így imádkozott a kereszten: „Atyám, bocsáss meg nekik!” De mi tudunk-e megbocsátani? Tudunk-e szeretni? Tudunk-e tiszta életet élni? Tudjuk-e követni azt, aki a példaképünk? Van-e olyan érzésem, hogy addig mi sem lehetünk keresztyének, amíg nincs élő Krisztusunk, aki gyógyító erejével átsugárzik rajtunk, aki imádságainkban erőt ad, aki igéjével szól a szívünkhöz, aki a szent asztalnál a bocsánat és a béke új lelkét tölti belénk? Látjuk, milyen igaz ez ránk nézve is: hiábavaló a mi hitünk a feltámadt Krisztus nélkül.

Nem hiábavaló a hitünk, mert van feltámadott Krisztus! Nem vagyunk vergődő Tantulusok, mert van, aki nem csak szánkig, de a szívünkig is tudja hozni azt, ami után vágyunk. Van valaki, aki egyetlen nagy nyomorúságunkból meg tud szabadítani – mert a mi egyetlen nyomorúságunk a bűn és mi egyetlen szabadítónk, állandó erőforrásunk a feltámadott Krisztus. Nem az a lényeg, hogy húsvét táján a természet megújul, hanem arról van szó, hogy élt ezen a földön valaki, aki a bűnt legyőzte, a bűn zsoldját, a halált is legyőzte, aki véren vett meg magának minket – és ő él, most is él, belőle élet és szabadítás árad.

Hogyan lehet ezt megtapasztalni? Egyszerű dolgokat mondok. Az ünnep is akkor igazi ünnep, ha olyan egyszerű tényeket tudunk megragadni, amik nem csak az ünnepi, vagy a vásárnapi gyülekezet közösségében, hanem a hétköznapi bajok közt is érvényesek. Senki sem foglalkozhat úgy a Bibliával komolyan és alázatos szívvel, hogy előbb-utóbb az élő Krisztushoz el ne érkezzen. Nem lehet hatás nélkül olvasni, mert valami megragad az emberben. Aki komolyan elmélyed az Ige tanításaiban, aki tudakozza az Írásokat, annak egyszer el kell jutni ahhoz a döntő pillanathoz, amikor meglátja ezt az élő Urat, és meghallja tőle, amint nevén szólít és magához hív.

Senki sem imádkozhat úgy komolyan és kitartóan, hogy előbb vagy utóbb egy vele áldott társ személyes hatalmát ne érezné lassan elhatalmasodni magán. Az igazi imádság személyes életközösség azzal a Láthatatlannal, aki velem van. A feltámadás mellett soha nem hallottam jobb érvet, mint azét az öreg emberét, akivel gúnyolódva beszélt egy hitetlen és tréfálkozva kérdezte tőle, hogy valóban hiszi-e, hogy Krisztus feltámadt a halálból? Az öreg csöndesen így felelt: „Bizonyos vagyok benne, hogy él, mert ma reggel is egy áldott csendes órán találkoztam vele.”

Mindig voltak olyan emberek, akik az élő Krisztussal való találkozást és együttlétet átélték. Ma is vannak. Azt mondjuk, hogy mi, a mai emberek, a valóság hívei vagyunk, és csak a tények előtt hajlunk meg. Helyes. A misszió hőseinek az élete is tény, nem csak régi, de mai tény is.

Az út nyitva áll előttünk, előtte és előttem is az élő Krisztus fele. Akkor fogom tudni bizonyosan, hogy Ő él, és nem hiábavaló az én hitem, amikor már nem vagyok a bűneimben. Ha Ő bocsánatába fogadott, tisztára mosott, naponként erőt adott, akkor igazi, mély öröm számomra Jézus feltámadása, az apostol szava és ahányszor hallom szeretteim sírjánál, újból és újból győzelmes reménység. Nincs szükségem többé hamis pótlékokra és szép illúziókra, ha egyszer szemtől-szembe állhatok az élet Királyával, és elmondhatom neki Tamás imádságát: „Én Uram és én Istenem.”

Lentulai Attila
lelkipásztor, esperes (Győr)

(Folytatás az 1. oldalról)

Esperes-gondnoki értekezleteken folytattuk a személyes találkozókat és megbeszéléseket (január 9., 16., február 12., március 20.). Balatonfenyvesen az esperesekkel kétnapos együttélést tartottunk (február 26–27.), ahol az előttünk álló hat év legfontosabb feladatairól beszélgettünk. Megtörtént az egyházkerületben szolgáló *gondnokokkal való találkozás* a balatonfüredi gondnoki konferenciákon (március 2., 7., 9., 16., 20.). Megkezdődtek a *lelkészértekezletekkel* történő találkozások is (Kaposvár, március 23.), várjuk a lelkészértekezletekre való meghívásokat.

Az egyházkerület zsinati képviselőivel minden zsinati ülés előtt szeretnénk találkozni és átbeszélni az előttünk álló feladatokat, az első ilyen találkozóra már sor került (február 18.).

Folyamatban van a *Kerületben működő Intézményekkel* való találkozás. Megbeszélést folytattunk Dr. Vladár Gábor rektor úrral (február 19. és március 10.), a Pápai Református Gimnázium vezetőivel, a „Tánc-Lánc” Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgató asszonyával, Müller Anitával, és már megszerveztük a találkozót a Tatai Református Gimnáziummal és a Dadi Református Általános Iskolával, valamint a Hévízi Ószikék Időskorúak Otthonával, készülünk továbbá Csurgóra is. Találkoztunk Otthonaink vezetőivel is, főleg Balatonfüredre és Tótvázsonyra gondolok (február 17.).

Március 25-én, az *Egyházkerületi Tanácsülés* elfogadta az új egyházkerületi költségvetést, valamint az egyházkerület intézményeinek költségvetését, tárgyalta a Pápai Református Kollégium Igazgató Tanácsának ügyét, az Alkotmányozó Zsinattal és a 2010-es REND-el kapcsolatos teendőket.

Nagy ajándéknak tartom, hogy Köntös László főjegyző úrral és Bellai Zoltán püspöki főtanácsos úrral *építő módon tudunk együtt szolgálni* a közös ügy érdekében. Ugyanezt mondhatom a nem lelkési szolgatársaimról is: Dr. Huszár Pál főgondnok úrral és Dr. Baráth István főjegyző úrral is gyümölcsöző az együttműködés. Főgondnokunkat időközben a zsinat világi elnökévé választották. Az Úr gazdag áldását kérjük szolgálataihoz.

A találkozások áldásai

A fenti találkozások célja: személyes találkozás és beszélgetés közös dolgainkról, önreflexió és előretökélés, a feladatok számbavétele. Az eddigi találkozók alapján az alábbi feladatok állnak előttünk. Engedjék meg, hogy ezekről most csak tömondatokban, szinte felsorolásszerűen számoljak be, bízva abban, hogy lesz majd lehetőségünk ezekről bővebben is beszámolni.

Ezeket a SZEMÉLYES TALÁLKOZÓKAT továbbra is folytatni szeretnénk, egyfajta egyházkerületi pásztorki munkát végezve. Évente kérjük a *lelkészértekezleteken* való részvétel lehetőségét. Felajánlottuk, hogy *minden hónap utolsó hétvégéjén szeretnénk meglátogatni egy gyülekezetet*, vagy egy kiskört. Ez a Generális Vizitáció mellett inkább a kötetlen beszélgetés lehetősége lenne egy áhitat után. Várjuk a meghívásokat. Felmerült az is, hogy *nyaranta egy egyházmegyét fel látogatnánk*. Ekkor inkább a lelkészekkel szeretnénk személyesen találkozni. Köntös László főjegyző úr már szervezi a református vállalkozók, polgármesterek, orvosok találkozóját.

A MISSZIÓ fontosságát többször hangsúlyoztuk már. A *költségvetés 20%-át* missziói célokra irányoztuk elő. Kidolgozás alatt van a *missziói körzetek* kialakítása, amely az élni akaró kis gyülekezetek megsegítését tűzte ki célul, valamint gondolkodunk egy kerület által támogatott, de *önsegélyezésre épülő alap* létrehozásáról azon szolgatársaink számára, akiknél gond van a lelkési minimum-illetmény felvételével. Tudjuk, hogy mindez számos problémát vet fel, igyekszünk

minél több szempontot figyelembe venni. A városi misszió kidolgozása, támogatása, az érintettek összehívása egyik legfontosabb és sürgető feladatunk. A kerületben nincs *egyetemi lelkész, börtönlelkész*. Felmerült egy *kerületi Missziói Intézet* létrehozása, amely egyben az egyházkerület *Családszolgáltató, Mentálhigiénés centruma* is lehetne.

A missziói célját is szolgálná a készülő *EGYHÁZKERÜLETI HONLAP*. A Tiszáninneni Egyházkerületben ez jól működik. A velük megkötendő szerződés folyamatban van, és a felületet használva kialakíthatjuk a saját honlapunkat, amelyhez kapcsolódhatnak az egyházmegyei és gyülekezeti oldalak. Ezt mindannyian szerkeszthetjük, itt kommunikálhatunk egymással és tarthatjuk egymással a kapcsolatot. Az oldal rendszeres, naprakész gondozását szakemberre kell bízni. A *Dunántúli Református Lapot* egy magazin jellegű, gyülekezet-centrikus lappá szeretnénk formálni, amelyet elsősorban a gyülekezetek írnak, és természetesen eljut a gyülekezeti tagokhoz is.

AZ ANYAGIAKKAL való gazdálkodásról Bellai Zoltán főtanácsos úr a következő számban beszámol. Egy részben *új koncepcióra épülő költségvetés* készült. Erről adunk tájékoztatást e lap hasábjain is. Itt említem, hogy gyakran felmerültek a kerület *„épületgazdálkodására”* vonatkozó meglátások, javaslatok. Ezek mentén is tájékozódunk. Ide tartozik az is, hogy kezdeményezni fogjuk Egyházunk vezetőinél a Műemlék Hivatallal való tárgyalást, miszerint egy műemlék templom felújításánál legalább a templombelső felújítása esetében alakíthassunk ki egy mai viszonyoknak megfelelő térbeépítést, mert ha a 18. századot rekonstruáljuk óriási összegekért, akkor továbbra is egy kifüthetetlen és hatalmas teret kapunk, ami nem felel meg a mai kor gyülekezeti kihívásainak.

INTÉZMÉNYEINKRŐL: A Pápai Református Teológiai Akadémia a mi teológiánk, működését, az ott folyó munkát fontosnak tartjuk, ugyanakkor bízattuk a gyülekezeteket, hogy rendszeresen és nyomatékkal tudatosítsák a gyülekezetekben és a fiatalokban a Teológiai Akadémiára való jelentkezés lehetőségét, fogadjanak, sőt kezdeményezzenek teológus napokat. Töltsük meg minél több dunántúli fiatallal az Intézményt. Az Intézmény stabilitása növelhető lenne a *felnőttképzés, lelkésztovábbképzés, laikusképzés* ide telepített és kidolgozott formáinak megteremtésével. A Pápai Református Gimnáziumra nyomatékkal oda szeretnénk figyelni az elkövetkezendő hat évben, szükség lenne az épület megújítására, a fiú kollégium helyzetének megoldására. A „Tánc-Lánc” Alapfokú Művészetoktatási Intézménnyel középiskolai szinten való együttműködés mindkét intézmény jövőjét biztosíthatná. Az Otthonaink közül Balatonfüred és Tótvázsony jobb kihasználhatóságával kapcsolatban is folytatunk megbeszéléseket.

AZ EGYHÁZMEGYÉK „MEGERŐSÍTÉSE” folyamatban van. Ez a rendelkezésre álló összegek leosztásában ugyanúgy tükröződni kíván, mint abban, hogy minden ügyben kérjük a *szolgálati út betartását*. A problémás ügyek megoldásához kérjük az Úr bölcsességét és vezetését. Szeretnénk, ha csak a valóban szükséges ügyek jutnának el kerületi szintre, így a kerület vezetése a folyamatos ügyintézés és problémakezelés megköveteltetéséből felszabadulna építőbb feladatokra.

Igyekszünk Krisztus ügyét, szeretett Református Anyaszentegyházunk és Egyházkerületünk ügyét alázattal, szeretettel, és Tőle való bölcsességgel szolgálni. Kérem imádkozzanak értünk, és keressük az alkalmat minél gyakrabban a személyes találkozásra, beszélgetésekre, építő együttgondolkodásra és cselekvésre. A húsvéti napi Ige is erre biztat bennünket. ÁLDOTT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET!

Steinbach József püspök

A Mezőörsi Református Egyházközség

Mezőörs község Győr–Moson–Sopron megyében, Győr városától 24 km-re, Kisbér városától 10 km-re, Pannonhalma városától 12 km-re fekszik. A falut átszeli a Győrt Székesfehérvárral összekötő 81-es főút. A község lélekszáma jelenleg 1000 fő, amelynek a 2001-es népszámlálási adatok szerint 60%-a római katolikus, 40% - a református vallású.

Mezőörsi Református Egyházközség a Pápai Református Egyházmegyébe van bekebelezve. A településen a reformáció pontos kezdetét nem lehet kimutatni. Az egyházközség történetírója, Zsoldos Sándor lelkész szerint már 1590-ben virágzó gyülekezet volt Mezőörsön. Az ellenreformáció időszakában sok zaklatás és szenvedés érte a gyülekezetet. Az akkori mezőörsi prédikátort Ujvári Jánost megidézték a pozsonyi törvényszék elé, halálra ítélték, majd a gályákra vitték. 1674-ben szabadult. Emlékét márványtábla őrzi templomunkban, amely a Türelmi Rendelet után 1788–1789-ben épült klasszicizáló stílusban. A gyülekezeti ház 1983-ban, amelyet 2002–2003-ban a parókiával együtt, kívül-belül teljesen felújítottunk, bővítettünk.

Az úrvacsorai edények közül az 1641-ből való aranyozott ezüst kenyérszító tányér és az aranyozott ezüst kehely a legértékesebb. Ez utóbbi védetté van nyilvánítva. Anyakönyvek 1794-től vannak.

A Mezőörsi Református Egyházközség jelenlegi életét meghatározza nagytiszteletű Mátyás Lajos lelkész-esperes 1965–2001 közötti lelkipásztori szolgálata. A gyülekezet alkalmi ezen időszak alatt változatosak voltak. Heti rendszerességgel a következő alkalmak közül választhattak a gyülekezeti tagok:

a) **Gyermekeknek:** iskolai hitoktatás, amely 1990-ben a rendszerváltozás után kezdődött el; gyülekezeti hitoktatás; konfirmáció előkészítő; vasárnapi gyermek-istentisztelet.

b) **fiataloknak:** ifjúsági óra

c) **felnőtteknek:** házi és vasárnapi Istentisztelet.

d) **Egyéb** alkalmak voltak: **ünnepi istentiszteletek** (húsvét, pünkösd, karácsony, advent este, anyák napja- valamennyin a gyermekek szereplésével; újkönyér, újbor, okt. 31.); **megemlékezés a nemzeti ünnepekről** (márc. 15., aug. 20., okt. 23.); **megemlékezés a gyülekezet elhunyt tagjairól, háborús áldozatairól** (halottak napja); **kirándulások** gyermekeknek, felnőtteknek; **hittantábor**, ifjúsági tábor; Karácsony szentesti köszöntés – **men-dikálás.**

Mátyás Lajos esperes-lelkész 2001-ben történt nyugdíjba vonulása után dr. Márkus Mihály, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke a gyülekezet kérésére e sorok íróját rendelte ki a Mezőörsi Református Egyházközségbe, akit 2004-ben választott lelkipásztorává a gyülekezet. A gyülekezet alkalmi továbbra is változatosak maradtak és minden korosztályt igyekeznek elérni.

Gyermekek közötti szolgálat:

Ebbe a korosztályba tartoznak az óvodás korúaktól a konfirmándusokig mindazok, akik hittan illetve konfirmációs órán vesznek részt. Jelenlegi létszám 35 fő. Heti 2 alkalmon vesznek részt, a keddi hittanórán és a vasárnapi gyermekistentiszteleten, valamint minden hónap első szombatján játszóházat, kézműves foglalkozásokat tartunk nekik, a jelesebb ünnepek közeledtével pedig minden hétfőn. A lelkészen kívül 3 gyülekezeti tag foglalkozik a gyermekekkel. A lelkész szervezésében minden nyáron egy-egy hétre táborozásra van lehetőségük, Magyarország különböző tájain. Ezen kívül a szervezőnk még a gyermekeknek túrákat, kirándulásokat, termálfürdőben egy egész napos fürdőzést.

Fiatalok közötti szolgálat:

Ide sorolhatjuk a már konfirmált ifjakat, egészen 25 éves korig. Ennek a csoportnak a tagjai minden hónap második szombatján ifjúsági órán vesznek részt. Minden alkalmon más-más vendég előadó jön el közéjük. Ezeket az alkalmakat rendszeresen 15–20 fő látogatja. Ez a kis létszámú csoport nagyon összetartó. Közös nyári táborozáson, túrákon, kirándulásokon is részt vesznek. Közülük kerülnek ki az énekkar tagjai, a parókia és templom környékének gondozói, valamint a szeretetvendégségek, gyülekezeti alkalmak aktív segítői.

Középkorúak közötti szolgálat: Ők teszik ki a gyülekezet jelentősebb százalékát és vesznek részt a vasárnapi gyülekezeti és a pénteki házi Istentiszteleten. Továbbá minden hónap harmadik vagy negyedik szombatján tart a lelkész számukra gyülekezeti alkalmakat, külön nőknek és férfiaknak. Ezek az összejövetelek áhitattal kezdődnek, majd az általuk választott témában beszélgetések folynak meghívott vendég vezetésével.

Ennek a korosztálynak a férfi tagjai alkotják a **36 tagú presbitériumot**. Feladatukat körzetekre osztva a lelkipásztorral együtt végzik: a családlátogatást, az egyházfenntar-

tói járulékok összeszedését. Fontos szolgálatuk még a temetések végzése, lebonyolítása (virrasztás a halál napjának estéjén az elhunyt családjánál, sírásás a temetés napján hajnalban, halottvivés)

A gyülekezet életét, szolgálatát kívánja segíteni, támogatni a hamarosan bejegyzésre kerülő **„Mezőörsi Református Egyházközségért” Alapítvány**. Az alapítványt 12 tagú kuratórium fogja irányítani (1 kuratóriumi elnök, 11 kuratóriumi tag), amely a gyülekezet nőtagjaiból áll. Az alapítvány egyben a gyülekezet nőszövetsége is lesz. Feladatai közé tartozik majd pl.: jótékonyági célú rendezvények lebonyolítása; életvezetési problémák, szenvedélybetegségek kezelése; a családok, mint a társadalom alapegységének támogatása, egységének megerősítése; a gyermekek, fiatalok helyes életmódra nevelése; az idősek gondozása, ápolása; a szociálisan rászorulóknak támogatása; tudományos, ismeretterjesztő, művészeti előadások, konferenciák, találkozók, kiállítások megszervezése, sport- és turisztikai programok szervezése; szeretetvendégség, gyülekezeti napok-, ünnepségek lebonyolítása.

Idősek közötti szolgálat: A gyülekezet korábbi terve, egy idősek otthonának az elindítása megvalósult. Az otthon építési munkálatai 2005 őszén kezdődtek el. Az 34 személyes otthon indulása 2007. júniusában volt, melyben 16 db 1 ágyas, 9 db 2 ágyas szoba és a megfelelő közösségi terek lettek kialakítva. 2007. október 31-én, a Reformáció emlékünnepén a Mezőörsi Református Egyházközség – gályarab lelkipásztorára emlékezve – az Ujvári János Református Szeretetotthon nevet adta az intézménynek.

A gyülekezetben sok idős házaspár, özvegy él, akik a vasárnapi Istentiszteletnek, a pénteki házi Istentiszteletnek és a kéthetente tartott nyugdíjasklubnak rendszeres látogatói. Nagyon szeretnek idejárni, mert mindig olyan előadók tartanak nekik előadást, ami érdekli őket, és a mindennapi ügyes-bajos dolgaikban segítségükre lehetnek. Az idős női gyülekezeti tagok örülnek, ha valamilyen rendezvényre kéri a segítségüket (süteménysütés). Az elkövetkezendő évben a lelkész szervezésében lesz először nyugdíjasoknak konfirmandus találkozó. Nagyon várják ezt az alkalmat, mert olyanokkal is találkozhatnak, akikkel több éve, évtizede nem látták egymást. Reményeink szerint ebből sikerül hagyományt teremteni.

Egyéb alkalmak a gyülekezetben: családi Istentisztelet (évente 4 alkalommal-gyermekek szereplésével); Reformáció ünnepi megemlékezés (vendég igehirdető, előadó szolgálatával, utána szeretetvendégség); gyülekezeti kirándulás (évente egyszer történelmi emlékhelyek, kulturális intézmények: színház, múzeum látogatás)

A gyülekezeten belül működnek még különböző bizottságok: A gyülekezet gazdasági ügyeit a gyülekezet **költségvetési és számvetési bizottsága** intézi, melynek a gyülekezet lelkipásztorán és gondnokán kívül a pénzügyi, számviteli, gazdasági végzettséggel rendelkező egyháztagok a tagjai. Havonta 1-szer végzi munkáját. A gyülekezet presbitériumával és a szeretetotthonnal együttműködve végzi szolgálatát a **diakóniai bizottság**. A diakóniai szolgálat a hátrányos szociális helyzetű családok, gyermekek, személyek, a nyugdíjasok, az idősek, az egyedülállók, a magányosok, a fogyatékosok, a rászorulóknak között folyik, az ő támogatásukat, segítségüket foglalja magában. Kiterjed az anyagi támogatásra, adományok gyűjtésére, ebédszállításra, bevásárlásra, gyógyszerek beszerzésére, orvosi rendelésre-kórházba szállításra, tüzelőről való gondoskodásra, betegek gondozási-ápolási feladataira. A diakóniai bizottságot a gyülekezet lelkipásztorán és gondnokán kívül a gyülekezet szociális, egészségügyi végzettséggel rendelkező, valamint erre a szolgálatra elhivatottságot érző egyháztagjai, presbiterei, a szeretetotthon dolgozói alkotják. A diakóniai bizottság feladatait havi rendszerességgel egyeztetve végzi szolgálatát. Az említett szolgálatok mellett a rászorulóknál a lelkipásztor lelkigondozói látogatást tesz, amely során a lelki probléma megoldásában igyekszik segítséget nyújtani.

Szintén a gyülekezet presbitériumával együttműködve végzi szolgálatát a **pedagógiai bizottság**, melynek tagjai a gyülekezet lelkipásztorán és gondnokán kívül a pedagógiai végzettséggel rendelkező egyháztagok, valamint egyetemi és főiskolai hallgatók. A bizottság feladata a gyülekezet pedagógiai programjának a kidolgozása, és mivel tagjai részt vesznek a hitoktatásban, a vasárnapi gyermek-istentisztelet tartásában, a heti-havi-éves szinten megrendezésre kerülő programok, rendezvények szervezésében, lebonyolításában feladata a fiatalok hitbeli, erkölcsi és etikai nevelése, történelmünk mélyebb megismertetése, nemzeti öntudatra nevelés, az egészséges életmódra nevelés, valamint a szabadidő tartalmas eltöltésére való nevelés. A pedagógiai bizottság feladatait havi rendszerességgel egyeztetve végzi szolgálatát.

A leírtakból látható, hogy a Mezőörsi Református Egyházközség élő gyülekezet, egyháztagjai igénylik a különböző szolgálatokat, az alkalmakon nemre, korra való tekintet nélkül szép számmal részt vesznek, a különböző feladatokból, munkákból, szolgálatokból szintén nemre, korra való tekintet nélkül áldozatosan kiveszik részüket. Hiszem, hogy a Mezőörsi Református Egyházközségnek nemcsak múltja, nemcsak jelene, hanem jövője is van!

Szöke Barnabás lelkipásztor

Ötszáz éve született Kálvin János

1509-ben, a franciaországi Noyon városában született a reformáció egyik kiemelkedő személyisége, *Kálvin János*. Az országos református egyházunk – csatlakozva a nemzetközi megemlékezések sorához – 2007-ben elhatározta, hogy az évfordulót a jelentőségéhez mérten megünnepeli: a 2009. évet (a Biblia évének mintegy folytatásaként) *Kálvin-évvé nyilvánítja*.

Néhány fontos életrajzi adat:

- 1509. július 10. Kálvin születése.
- 1523-tól (14 évesen!) megkezdte jogi tanulmányait.
- 1531-től Párizsban tanult, itt találkozott a reformáció eszmevilágával.
- 1533–34-ben (közelebbi dátumot nem tudunk) belső megtérése Krisztushoz és a Szentírás üzenetéhez.
- 1536. Bázeli: az „*Institutio*” (= a keresztyén vallás rendszere) című könyv megjelenése.
- 1536–1538 Kálvin első genfi szolgálata.
- 1538–1541 Kálvin Strassburgban (Genfből „szigorúsága” miatt száműzték)
- 1540. házasságkötése.
- 1541. a genfi városi magisztrátus kérésére visszatért Genfbe.
- 1549 Bullinger Henrik zürichi prédikátorral elkészítik a „zürichi megállapodást” (*Consensus Tigurius*). Ebben az évben halt meg felesége.
- 1555. új egyházi rendtartás Genfben.
- 1559. A genfi akadémia megalapítása az „*Institutio*” bővített kiadása.
- 1565. május 27. Kálvin halála (Genfben saját kérésére jeltelen sírba temették).

Kálvin-évek

Egyházunk nemcsak 2009-ben készül a megemlékezésre, hanem a 2009–2014 közötti időt „Kálvin évekké” nyilvánította. Kálvin műveiből, róla szóló életrajzi és tanulmányok sorából kiadványsorozat készül. Ezek részben a régi „parókiális könyvtár” sorozatát folytatják, részben önálló kiadványok. Az eseménysorozat 2014-ben, Kálvin halálának a 450. évfordulós ünnepségével zárjuk.

2009. évi események

Amikor e sorokat írom, március 18-án, szerdán lesz a Kálvin-kiállítás megnyitója Debrecenben, a Nagykönyvtárban. Mire olvasóink olvassák: volt a megnyitás.

Pünkösöd másnapján lesz Genfben, Kálvin egykori templomában a központi megemlékezés. Az alkalmat az Eurovizio átveszi és közvetíti: reménység szerint valamelyik magyar televíziós adón is láthatjuk. Augusztusban nemzetközi tudományos konferencia lesz Budapesten; októberben a Művészetek Palotájában emlékhangverseny.

Utcanévtáblák

A központi rendezvények-események mellett a helyi alkalmak-rendezvények fontosságát szeretném még kiemelni. A Kálvin-emlékbizottság javaslata alapján a Zsinat elhatározta – és határozatában minden olyan egyházközsége, ahol Kálvin tér, utca, köz (stb.) található – megkért, hogy 2009-ben helyi ünnepség keretében egységes szövegű emléktáblát helyezzenek el. A táblát – bronz utánzatú műanyag lapon – a Zsinat minden egyházközségnek a rendelkezésére bocsátja. (Ha valamely egyházközség fém vagy gránit emléktáblát készítet: a saját költségére megteheti. Csak a szöveg legyen azonos). Az épület jellegétől függő engedélyek beszerzése után a helyi gyülekezet – esetleg a környékbeliekkel egyeztetve – alkalmas időre tűzze ki az „emléktábla leleplezése” alkalmát, és ünnepeljük így is együtt Kálvin János – aki a mi reformátorunk is! – születésének félvezredes évfordulóját!

Dr. Márkus Mihály
teológiai tanár

Krisztus a jövő – együtt követjük Őt!

Alkotmányozó Zsinat Debrecenben május 22-én

Túlzás nélkül mondható, hogy a magyar reformátusság történetének kiemelkedő eseményére készül: május 22-én, Debrecenben lesz a világszerte élő magyar reformátusság nagy találkozója, ahol Isten iránti hálaadással, ünnepi keretek között egységes alkotmány elfogadásával mondjuk ki együvé tartozásunkat. A történelmi esemény jelmondata: „Krisztus a jövő – együtt követjük Őt”.

Amint az Alkotmányozó Zsinatot előkészítő Generális Konvent elnöksége által elfogadott nyilatkozatban olvasható, „a magyar reformátusság a reformáció korától kezdődően több ország területén és több állam szervezeti keretei között élt, egyházjogi közösségben a Kárpát medencében élő, a reformációhoz csatlakozott nemzetiségekkel. A reformáció után az addig kényszerű szervezeti széttagoltságban élő egyházrészek 1881-ben Debrecenben létrehozták a Magyar Református Egyház teljes szervezeti egységét. Az egységes Magyar Református Egyház létrejöttével megerősödött folyamat többször és komolyan megtört. Ezen törések közül a legfájdalmasabb a trianoni döntést követő határrendezés volt, amely újból szétszakította egyházunkat is. A magyar reformátusság a kényszerű szétszakítottság ellenére tanúságtételében és szolgálatában mindvégig megőrizte hitbeli és teológiai egységét. Ezt tesszük nyilvánvalóvá 2009. május 22-én.”

A történelmi napon délelőtt a debreceni Nagytemplomban tartja ülését az Alkotmányozó Zsinat, amelyen megtárgyalják, véglegesítik és reménység szerint elfogadják a Magyar Református Egyház Alkotmányát. Ennek ünnepélyes kihirdetésére délután öt órakor kerül sor a Nagytemplom előtti téren, ahol már a délelőtti óráktól gyülekeznek és gazdag közösségi programokban vesznek részt a különböző egyházkerületekből érkező magyar reformátusok, remél-

hetően több ezren. Az Alkotmány ünnepélyes kihirdetésekor megkondulnak Kárpát-medence magyar református templomainak harangjai. Nagyon gazdag program várja a résztvevőket délelőtt tíz órától. Kiállítások mutatják be a magyar reformátusság szolgálatát az oktatásban, szeretetszolgálatban, misszióban, médiában. Zenei programok, családi és gyermekprogramok, népviseleti bemutatók, néptánc bemutatók, sport programok teszik gazdaggá és mozgalmassá az együttlétet. A napnak több látványos, az egységünket szimbolikusan kifejező eseménye is lesz. Ilyen például az „egy maréknyi föld” eseménye, amikor is a résztvevők az otthonról hozott maréknyi földet teszik a Kárpát-medencét jelképesen ábrázoló medencébe. A másik ilyen látványos esemény az „egyházegyesítő menet” a belváros körül, amely úgy fog történni, hogy a magyarországi egyházkerületek képviselői egy menetben érintik a határon túli magyar reformátusság szimbolikus állomáshelyeit, s az ott várakozók aztán csatlakoznak a menethez. A menet útvonala Debrecen belvárosára vetített szimbolikus körút, amely a Kárpát medence egyházrészeit járja körbe a jelképes állomáshelyek (egy-egy harangláb) érintésével. Az állomáshelyek: Kárpátalja / Beregszász, Felvidék / Komárom, Délvidék / Bácsfeketehegy, Erdély / Kolozsvár és Partium / Nagyvárad. A nap kiemelkedő eseménye lesz a szabadtéri úrvacsorás istentisztelet.

Erre az ünnepi eseményre egyházkerületünk is készül. Az esperes-gondnoki értekezlet javaslatát az Egyházkerületi Tanács is elfogadta. Eszerint a dunántúli reformátusok egyházmegyéenként egy-egy autóbust indítanak a debreceni találkozóra. Érdeklődni a lelkeszi hivatalokban lehet. Emellett természetesen bármelyik gyülekezet tervezheti úgy ez évi kirándulását, hogy azt összekapcsolja az Alkotmányozó Zsinat eseményein való részvétellel. Az eseményre gyülekezeteink mellett egyházkerületünk intézményei is készülnek, hogy bemutassák szolgálatukat az oktatásban, szeretetszolgálatban, misszióban, sajtóban.

A Magyar Református Egyház Alkotmánya kihirdetésének és elfogadásának napja tehát a hálaadás ünnepe is lesz, amikor a részegyházakban (egyházkerületekben) élő reformátusok kifejezik és megerősítik egymással való közösségüket abban a hitvallásban, hogy „KRISZTUS A JÖVŐ – EGYÜTT KÖVETJÜK ŐT!”

Köntös László lelkeszi főjegyző

BALOGH TIBOR (1940 – 2009)

A Somogyi Református Egyházmegye és a Dunántúli Református Egyházkerület egész közösségét mélyen megrendítette a 2009. február 16-án érkezett hír, hogy Balogh Tibor nagykanizsai és galamboki lelkipásztor, az egyházmegye 2008. december 31-ig volt esperese, rövid lefolyású, súlyos betegség után a szombathelyi kórházban hazatért mennyei Urához. Temetése február 24-én volt nagy

részvét mellett a nagykanizsai templomból. A vigasztalás Igéjét Steinbach József püspök hirdette (II. Tim. 4:6–8. alapján), majd Bellai Zoltán kaposvári lelkipásztor, püspöki főtanácsos emlékeztet Balogh Tibor életútjára és szolgálatára, amelynek szerkesztett változatát az alábbiakban közöljük. A sírnál Nagy Csaba esperes hirdette az Igét. Dr. Márkus Mihály tiszteletbeli püspök levélben fejezte ki részvétét. Az Egyházkerület nevében Köntös László lelkész főjegyző, a nagykanizsai gyülekezet részéről Balogh László presbiter, a városi önkormányzat képviselőjében Marton István polgármester, a Somogy Megyei Önkormányzat nevében pedig Lőrincz Sándor búcsúzott Balogh Tibortól.

Balogh Tibor 1940. május 10-én született Celldömölkön. A nyugat-dunántúli kisvárosban végezte általános iskolai és középiskolai tanulmányait, majd a Budapesti Református Teológiai Akadémián tanult, ahol 1964-ben kapott lelkési oklevelet. Segédlelkési éveit először a Vas-Zalai Református Egyházmegyében, majd Somogyban töltötte. 1966-ban a Csökölyi Református Egyházközség választotta meg lelkipásztornak. A fehér gyászáról is ismert somogyi faluban 1985-ig szolgált, eközben éveken át gondozta a helyben lakó lelkipásztor nélkül maradt szomszédos kisbajomi gyülekezetet is.

1971 őszén kötött házasságot Nagy Mártával, házasságukból két gyermekük született: Tibor 1972-ben, Csilla pedig 1976-ban. Életének utolsó éveit bearanyozták unokái, Botond és Barbara, akikről mindig mérhetetlen szeretettel beszélt.

A Nagykanizsai Református Egyházközség 1985-ben választotta lelkipásztorává. Anyagyülekezete mellett kezdettől gondozta a Galamboki Református Egyházközséget, és a Nagykanizsa-környéki kiterjedt szóróterületet is. A Somogyi Református Egyházmegye 2002-ben esperesévé választotta. Hatvannyolc somogyi gyülekezet tengernyi gondját-baját vette vállára. Hatéves szolgálata alatt hűséggel és odaadással végezte munkáját, különös gondot fordítva arra, hogy Somogy első iskolája, az egyházmegyei fenntartású csurgói Csokonai Vitéz Mihály Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium mindennapjai biztonságban és békességben telhessenek.

A most lezárult tisztújítás során már nem vállalt egyházmegyei tisztséget, nyugdíjba vonulását tervezte. A tőle megszokott határozottsággal és körültekintéssel szervezte meg és vezette le az egyházmegye alakuló közgyűlését, majd január első napjaiban átadta utódjának az esperesi hivatalt.

Gyorsan elhatalmasodó betegsége első jeleit a kívülről a hivataltadás napján észlelhetők. Állapota napról-napra rohamosan romlott, először a nagykanizsai, majd a szombathelyi kórházba került.

Két nappal halála előtt azonnali nyugdíjazását kérte esperes utódjától, mire azonban a nyugdíjazási eljárás elindult, megérkezett a fájdalmas hír: Balogh Tibor esperes-lelkipásztor úr itt hagyott bennünket.

Lelkipásztori és egyházkormányzó szolgálatának csaknem teljes idejét a Somogyi Református Egyházmegyében töltötte. Elismert, szeretett és tisztelt tagja volt a lelkipásztori közösségnek. Társadalmi tisztségek hosszú sorát töltötte be, nyolc évig képviselőként dolgozott Nagykanizsa Megyei Jogú Város Közgyűlésében is. Munkásságát Somogy Megye Közgyűlése a legmagasabb somogyi elismeréssel, a „Somogy Polgáraiért” kitüntetéssel ismerte el. Váratlan elmeletele súlyos veszteség nemcsak Szeretteinek, hanem egyházmegyének és Nagykanizsa Megyei Jogú Város közösségének is.

Balogh Tibor nagytiszteletű úr hazament. Nem abba a házba, ahol nyugdíjas éveit töltöni készült, oda már csak szeretetei szívében költözik. Mi azonban tudjuk, hogy az Úristen által készített örökkévaló mennyei házba ment haza, ahol Mennyei Édesatyánk ölelő karja várta: „Jól van, jó és hű szolgám...”!

Kérjük az Úristent, legyen közel ittmaradott Szeretteihez, enyhítse fájdalmukat, ajándékozza meg Mindnyájukat élő reménységgel! Mi pedig – szolgatársak, gyülekezetek – a színről-színre látás pillanatáig megőrizzük őt emlékezetünkben!

RÁCZ BÉLA (1951 – 2009)

Gyógyíthatatlan betegségben 2009. március 10-én elhunyt Rácz Béla lelkipásztor. Temetése március 16-án nagy részvét mellett ment végbe a veszprémi Vámosi úti temetőben, Nagy Lajos ügyvezető esperes szolgálatával, aki a Jeremiás siralmi 1,12 és Ezékiel 24,16–17., valamint a II. Kor. 4:16–18. alapján hirdette Isten Igéjét. — Rácz Béla Budapesten született 1951. február 19-én Rácz Béla

gyulafirátóti lelkipásztor és dr. Bartucz Marietta gyermekorvos házasságából. Gimnáziumi tanulmányait a Debreceni Református Kollégiumban, teológiai tanulmányait pedig a Debreceni Református Teológiai Akadémián végezte. Segédlelkési éveit Veszprémben és Körmenden töltötte. Magyarzszezdön helyettes lelkész, majd 1976-tól Szentgyörgyvölgyön, 1979-től Berhida-Kiskovácsiban lelkipásztor. 1985-től haláláig a Balatonszőlős-Barnag-Pécsely-Tótvázsony-i gyülekezet lelkipásztora. Isten vigasztaló kegyelme legyen ittmaradott Szeretteivel és elárvult gyülekezeteivel. Legyen áldott emlékezetel! „...Nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideigvalók, a láthatatlanok pedig örökkévalók”.

DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS LAP. A Dunántúli Református Egyházkerület lapja. Felelős szerkesztő: Köntös László. — Megjelenik minden páros hónapban, kivéve augusztust. — Szerkesztőség: 8500 Pápa, Március 15. tér 9. Tel./fax: 89/324–240. E-mail: ref.lib@papacollege.hu. — Nyomdai munkák: Jókai Mór Városi Könyvtár Kötészeti és Sokszorosító Műhelye. Felelős vezető: dr. Hermann István. ISSN 1417–9350